

[Sønderby]

letid til at tale om langtidsledige og talte for lidt om landbrugets problemer, hvorved han blandede tingene sammen, mens hr. Gade talte om det i indledningen og så ikke mere. I en diskussion bagefter benægtede hr. Stavad dette og sagde, at det vist kun var 30 pct. O.k., lad os så sige, at han kun har brugt 30 pct. af taletiden på at tale om noget, der ikke kommer sagen ved. Alligevel mener jeg, at hr. Gade var mere konstruktiv og viste sagen større interesse, og det fastholder jeg.

Hvad angår uddannelsesproblematikken og Venstre, kan jeg sige – nu har jeg ikke selv været med – at der i den aftale, der er indgået, meget klart står, at der skal være ligestilling mellem landbrugsskolerne og de andre erhvervsuddannelser. Det opfatter jeg sådan, at landbrugsskolerne stadig væk skal være frie skoler, og det er i hvert fald Venstres ønske, men det er jo det, vi skal til at udforme. I aftalen står der, at der skal være ligestilling for landbrugsskolerne, og det vil sige, at de ikke skal ind under efg osv. På nogle områder er efg dog med, men vi ønsker, at de frie landbrugsskoler skal fortsætte. Man kan godt rent økonomisk lave en ligestilling, uden at eleverne kommer ind på efg-uddannelserne.

Om de 1.200 timer, der blev ændret til 900 timer, vil jeg gerne sige til hr. Gade, at jeg har siddet i forhandlingerne om det spørgsmål og kan bekræfte, at det er hr. Larsen-Ledet, der har fået det ind, ikke hr. Gade. Det var med i Bernstein 2-udvalgets betænkning, at det skulle være 1.200 timer, men inden lovforslaget blev fremsat, fik De Radikale jo ændret væsentlige ting i betænkningen og fik derved indflydelse på sagen. At det så også passer ind i hr. Gades program, er vi da kun tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal kun konstatere, at hvis hr. Sønderbys udlægning af teksten med hensyn til en ligestilling mellem landbrugsskolerne og de øvrige erhvervsuddannelser er rigtig, betyder det faktisk, at man gør det stik modsatte. Der er i dag ligestilling med hensyn til uddannelse i den gruppe, landbruget selv har valgt sig ind i. Hvis man vil give det alle goderne i erhvervsuddannelserne, men ikke nogen form for forpligtelse, er det en særstilling og ikke en ligestilling, det får.

Formanden:

Hr. Sønderby for en sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

I den aftale, der er indgået, står der jo meget klart, at det er ligestilling mellem dem, der går på landbrugsskolerne, og dem, der tager andre erhvervsuddannelser, og det er vi fra Venstres side meget tilfredse med. Dermed er der ikke sket noget.

Hr. Gade sagde, at jeg glemte at svare ham på, hvor de 50 mio. kr. kom fra. Det vil jeg lade landbrugsministeren svare på, men jeg er slet ikke i tvivl om, at landbrugsministeren ikke fremlægger sådan noget uden at vide, hvor pengene kommer fra.

Dohrmann (FP):

Ingen – heller ikke nogen her i Folketinget – vil vel bestride, at danske landmænd hører til de dygtigste i verden. Hver eneste gang vi påstår, at det går så skidt med dansk landbrug og landbrugserhvervet som helhed, nemlig at det stagnerer, reduceres, har mistet lysten til at investere osv., må vi prøve at finde årsagen til det. Det må absolut være udgangspunktet for enhver debat.

Fremskridtspartiet har ved enhver lejlighed, der har budt sig, peget på mange af årsagerne til, at danske landmænd i dag må se sig overhalet af udenlandske konkurrenter. I Fremskridtspartiet er vi helt sikre på, at danske landmænd i fri konkurrence, hvor de var ligestillet med deres udenlandske konkurrenter, ville kunne udkonkurrere de udenlandske, og derfor drejer det sig selvfølgelig for os her i Folketinget om at få fjernet de restriktioner og byrder, der hviler som en dyne over hele landbrugserhvervet.

Vi forsøgte at fortælle under både første- og andenbehandlingen, og det vil jeg gerne gentage her i dag, at vi ikke mener, at regeringens forslag vil ændre noget som helst i positiv retning for dansk landbrug, såfremt det ikke bliver fulgt op af en lovgivning, der fjerner nogle af de ting, som ødelægger dets muligheder for at klare sig.

Under både første og anden behandling var det, som om et flertal her i Folketinget kun var